

Caritas Szent István
Szociális Központ
2021 46 szám

Móttó: „mint ahogyan a gyermekláncfű láncszemei, úgy kapcsolódnak egymáshoz a mi életeink...”

A KONYHA AZ OTTHON LELKE

A régi falusi háztartásokban a konyhában élte le az életét az egész család. Földbirtoktól, anyagi helyzetétől függően lehetett akármilyen nagy házuk, számtalan “tisztaszobával”. A mindennapok színtere szinte kizárólag a konyha volt. Oda be lehetett menni sáros csizmával, poros fapapucsban. Ott lehullhattak a morzsák a kövezett padlóra, sündöröghetett a lábak körül a cica vagy a kutya. Soha nem

felejttem el, amikor kislánként nagyszüleim konyhájába együtt készítettük a meglepetés sütitet.

A nagy gyermekotthonokban sajnos ritkán adódik alkalom arra, hogy a gyerekek együtt készítsék el az ételt a felnőttekkel. Peddig ennek nagyon erős és életre szóló élménhatása van.

Hányszor meg hányszor ülünk le a fiatalokkal mesélni azokról a régi szép időkről, amikor a Családházban, vagy a Franciskuszban a nevelőkkel együtt készítették a vacsorát. Milyen szép emlékek. Mennyi sok öröm és milyen erős nevelői hatása volt ezeknek a konyhai pillanatoknak...

Konyhásaink az év minden napján igyekeznek a lehető legvariáltságban étrendet, jó ízű ételeket biztosítani az itt nevelkedő gyerekeknek. Nem egyszer kell elismerjük, hogy saját családjukban nincsen ennyire összetett és sokféle választék az étkezésben, mint amilyenben a gyermekotthonok lakói részesülnek. Sajnos viszont el kell ismerjük, hogy nagymértékű a pazarlás is. Pl. Ha egyik gyereknek nem ízlik valami, akkor szinte futótűzként átveszi azt minden gyermek és hozzá sem nyúlunk az illető ételhez. Ilyenkor van hogy az illető enni való még egyszer étrendre kerül. De ezt sem lehet mindig megtenni.

Érdekességképpen megkértem Ingridet, Központunk titkárnőjét, hogy nézzen utána körülbelül mennyibe kerül a gyerekek étkeztetése Központunkba. A könyvelőségi adatok szerint több mint 8300 lejt költünk havonta élelemre, amely alapján körülbelül 400 lej egy gyerek étkezése. Ez csak az élelemre költött összeg... ha még ide számolnánk a konyhai alkalmazottak fizetését, az elhasznált áramot és a gázt, akkor bizony elég nagy összegről kellene beszámoljunk.

Mégis a tény az tény: A konyha a család lelke, még az ilyen nagy családban is mint mi vagyunk. Egyike a központi helyeknek. Örömmel gondolok vissza az ünnepi előkészületekre, a finom sütemények illatára és gondolom ezzel így vannak Központunk gyermekei is.

Amikor összegyűlünk az asztal körül, amikor tudunk egymással beszélgetni, az mindig egy ünnepi alkalom. Talán a jövőben többször kellene lehetőséget teremteni, hogy fiataljaink

maguk készíthessék el ételüket... így megtanulnak főzni de főleg megtanulják értékelni azt, amit esznek.

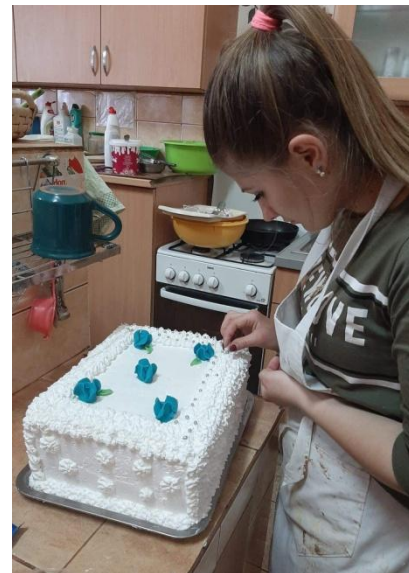
Mi a család? – Egy gyermekotthonban felnőtt fiatal számára

Gyarmati Andrea, 18 éves

A Szentháromság Gyermekotthonban nevelkedik Gálospetriben

11 éves korom óta vagyok az otthonban, most szombaton leszek 18 éves. Lesz torta és ünneplés, hisz megtartjuk együtt mindenkinek a születésnapját itt, mint egy családban. Ebben a hónapban már volt két születésnap. Majdnem minden hétre esik egy, sokan vagyunk.

Az egyik testvéremmel kerültem ide először, Erikával, mert nem volt jó a családi hátterünk, meg a körülmények sem. Volt egy ház, ahol éltünk akkor, egy konyha, egy szoba, de nem volt fürdőszoba. Aztán rá nemsokára, két hónapra talán, meghalt Édesapánk, így bekerült még egy testvérem. Egy kis idő múlva pedig a negyedik is, miután szobatiszta lett. Anyukámnak lett egy élettársa 2 éve, és tavaly született egy kicsi féltestvérem. A férfi sajnos azóta elhagyta, szóval a kistestvérem is most apa nélkül van. Gondolom, hogy velem is így lesz, hogy amikor nagyobb leszek, ide fog kerülni. Szerintem jobb lenne itt neki, mint otthon. Akkor legalább együtt lennénk mindannyian.

Rengeteget mindent megtanultam

Nagyon sokat változott mindenki, beleértve engem is. Rengeteget tanultam. Máskülönben nem lennék itt, nem jutottam volna el idáig, ahol most vagyok. Megtanultam sütni, főzni. Néhány gyereknek én csináltam meg a születésnap tortáját, mint egy családban. Tudom, hogy kell rendet tartani és hogy kell takarítani. Nem a földdel kezdem, hanem a pókhálózással. Járhatok iskolába, tanulok autót vezetni. Ha nem itt lennék, akkor ez biztos nem adatott volna meg.

embereket, akik a családuk barátai lettek. Csaba testvér is a családom része, hiszen, ha ő nem lenne, nem tette volna azt, amit, akkor ezek a gyerekek nem lennének ilyen jó helyen. Meg persze a nevelők, akik napi szinten foglalkoznak velünk.

Megismerhettem sok támogatót, nagyon jó

Én a gyerekeknek mindent meg szeretnék majd adni, de azt megtanultam, hogy először legyen meg a megfelelő hátterem, hogy el tudjam tartani. Meg egy olyan férfival legyek, aki nem csap be és komolyan gondolja az egészséget. Megadni mindent úgy, ahogy nekem megadnak mindent itt. Nem szeretném, hogy veszekedés legyen.

Van 22 testvérem

Minden gyermek ebben az otthonban a testvérem. Van 22 testvérem. Megegyezünk mindenben, vannak néha bakik, de nem tart sokáig. Olyanok vagyunk, mint egy nagy család. Sokan mondták a támogatók közül is, hogy a két gyerekük között se látszik az a szeretet, ami nálunk megvan.

Együtt csinálunk mindent. Ha a kertet csináljuk, akkor azt csináljuk együtt. Ha mást, akkor mást. De mindent együtt. Ha segíteni kell az anyukának, akkor a gyerek segít egy családban.

Erzsike néni a mi családuk feje. Nagyon sokat tanultunk tőle. Mikor barátnő kell, akkor barátnő, mikor anya kell, akkor anya, mikor nevelő kell, akkor nevelő. Mindenért hálás vagyok neki!

